

JUSTITIS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 13. december 2013
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Gry Ahlefeld-Engel
Sagsnr.: 2013-0032-1000
Dok.: 971777

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 116 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 14. november 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Martin Henriksen (DF).

Karen Hækkerup

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 116 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Ministeren bedes kommentere artiklen ”EU-domstol: I orden at sende asylansøger til transitland”, bragt på www.jp.dk den 14. november 2013, og herunder forholde sig til, om det i artiklen oplyste giver Danmark flere og nye muligheder for at sende asylansøgere til andre EU-lande. <http://m.jyllands-posten.dk/international/europa/ECE6239673/eu-domstol-i-orden-at-sende-asylansoeger-til-transitland/>”

Svar:

Artiklen, som der henvises til i spørgsmålet, omhandler en dom afsagt af EU-Domstolen den 14. november 2013 i den præjudicielle sag C-4/11, Puid, vedrørende fortolkning af Dublinforordningens artikel 3, stk. 2.

I dommen fastslog EU-Domstolen, at når medlemsstaterne ikke kan være uvidende om, at systemmæssige mangler ved asylproceduren og modtagelsesforholdene for asylansøgere i den medlemsstat, der oprindeligt er ansvarlig efter Dublinforordningen, giver alvorlig grund til at antage, at den pågældende asylansøger vil blive udsat for en reel risiko for at blive undergivet umenneskelig eller nedværdigende behandling, har den medlemsstat, som gennemfører proceduren til afgørelse af den ansvarlige medlemsstat, pligt til ikke at overføre asylansøgeren til den oprindeligt ansvarlige medlemsstat. Medlemsstaten har desuden pligt til – med forbehold for muligheden for selv at behandle ansøgningen – at fortsætte gennemgangen af kriterierne i Dublinforordningens kapitel III med henblik på at fastslå, om en anden medlemsstat kan udpeges som ansvarlig i medfør af et af disse kriterier.

Domstolen udtalte endvidere, at det følger modsætningsvis heraf, at den omstændighed, at det er umuligt at overføre en asylansøger til den medlemsstat, der oprindeligt er ansvarlig efter Dublinforordningen, ikke i sig selv indebærer, at medlemsstaten har pligt til selv at behandle ansøgningen i medfør af Dublinforordningens artikel 3, stk. 2.

Det vil f.eks. sige, at hvis en person søger asyl i Grækenland og herefter rejser videre og søger asyl i Tyskland, inden personen rejser til Danmark, vil Danmark efter omstændighederne kunne overføre den pågældende til Tyskland i medfør af Dublinforordningen.

Det kan oplyses, at de danske udlændingemyndigheders nuværende praksis er i overensstemmelse med det af EU-Domstolen med dommen fastslåede.